

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 8 września 2020 roku Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim w sprawie o sygn. V GC 630/19 z powództwa E. M. przeciwko (...) Spółce Akcyjnej (...) (...) w W. o zapłatę 2.878,20 złotych, w punkcie 1. zasądził od pozwanej (...) Spółki Akcyjnej (...) (...) w W. na rzecz powódki E. M. kwotę 2.509,20 złotych z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 12 maja 2016 roku do dnia zapłaty; w punkcie 2. oddalił powództwo w pozostałej części; w punkcie 3. zasądził od pozwanej na rzecz powódki kwotę 696,16 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

(wyrok- k. 92, uzasadnienie-k. 102-104v)

Apelację od powyższego wyroku wniosła strona pozwana zaskarżając go w części, w zakresie pkt 1. wyroku- w zakresie kwoty 1.771,20 złotych z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 12 maja 2016r. do dnia zapłaty oraz pkt. 3 w całości, zarzucając:

- naruszenie przepisów postępowania mających istotny wpływ na wynik sprawy, tj.

- art. 233 § 1 k.p.c. w zw. z art. 6 kc poprzez dowolną, a nie swobodną ocenę materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, w szczególności treści nagrania ze zgłoszenia szkody w kontekście zasobu udzielonych pełnomocnikowi poszkodowanej informacji o zasadach najmu pojazdu zastępczego w wypożyczalni współpracującej, co w konsekwencji doprowadziło do nieuprawnionego wniosku, że pozwany nie złożył poszkodowanemu oferty najmu pojazdu zastępczego w wypożyczalni współpracującej, co miało bezpośredni wpływ na treść rozstrzygnięcia w postaci poczynienia błędnych ustaleń faktycznych w sprawie i uznanie za zasadne roszczenia powoda o zapłatę dalszej kwoty odszkodowania;

- naruszenie art. 361 § 1 i 2 k.c. przez obciążenie pozwanego odpowiedzialnością przekraczającą normalne następstwa działania, z którego szkoda wynikała oraz uznanie odpowiedzialności pozwanego, gdy poszkodowany mógł skorzystać przez czas 26 dni z oferty najmu pojazdu zastępczego oferowanego przez wypożyczalnię współpracującą z pozwanym za stawkę niższą niż zastosowana przez powoda;

- naruszenie art. 354 § 2 poprzez uznanie, iż zaniechanie poszkodowanego w zakresie skorzystania z równie korzystnej co do okoliczności, a zdecydowanie korzystniejszej w zakresie stawki najmu, oferty najmu pojazdu zastępczego nie stanowi naruszenie obowiązku współdziałania z dłużnikiem w zakresie wykonania zobowiązania;

Podnosząc powyższe zarzuty apelujący wniósł o zmianę wyroku w punkcie 1 poprzez oddalenie powództwa o zapłatę w zaskarżonej części, a także o zmianę zawartego w punkcie 3 wyroku rozstrzygnięcia w przedmiocie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego i orzeczenie w tym przedmiocie zgodnie z zasadą ich stosunkowego rozdzielenia przy uwzględnieniu zmiany rozstrzygnięcia zgodnie z wnioskami apelacji oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania apelacyjnego, w tym kosztów zastępstwa procesowego wraz z należną opłatą skarbową od udzielonego pełnomocnictwa procesowego, według norm przepisanych.

(apelacja-k. 108-110)

W odpowiedzi na apelację pozwanego, strona powodowa wniosła o jej oddalenie oraz o zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym według norm przepisanych.

(odpowiedź na apelację k. 124-126)

Sąd Okręgowy, zważył co następuje:

Apelacja została złożona w dniu 20 października 2020 roku (data stempla pocztowego) i dlatego podlegała rozpoznaniu według znowelizowanych przepisów Kodeksu Postępowania Cywilnego. Sąd Okręgowy, działając na podstawie art. 374 k.p.c., rozpoznał apelację na posiedzeniu niejawnym.

Apelację należy uznać za bezzasadną.

W ocenie Sądu Okręgowego, zarzuty podniesione przez skarżącego nie zasługują na uwzględnienie. Rozstrzygnięcie Sądu I instancji pozostaje w zgodzie z poczynionymi ustaleniami w zakresie stanu faktycznego sprawy i koresponduje ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym. Sąd Rejonowy w sposób prawidłowy i wyczerpujący przeprowadził postępowanie dowodowe w sprawie, dokonał prawidłowych ustaleń faktycznych, jak również zastosował właściwe przepisy prawa materialnego. W tym zakresie Sąd Okręgowy w pełni podziela argumentację faktyczną i prawną Sądu Rejonowego, a poczynione ustalenia faktyczne przyjmuje za własne. Zebrany w sprawie materiał dowodowy, został oceniony przez Sąd I instancji w granicach swobodnej oceny dowodów przewidzianej w treści art. 233 § 1 k.p.c., zgodnie z logicznym rozumowaniem i doświadczeniem życiowym.

Sąd ten, dokonał również trafnej interpretacji pozostałych przepisów mających zastosowanie w niniejszej sprawie.

Z podniesionych w apelacjach zarzutów, w pierwszej kolejności rozważenia wymagają zarzuty dotyczące naruszenia przepisów kodeksu postępowania cywilnego, gdyż poprawność zastosowania przepisów prawa materialnego może być oceniana jedynie w odniesieniu do stanu faktycznego ustalonego zgodnie z zasadami procedury cywilnej. (vide: uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z 2 lipca 2004 roku, w sprawie II CK 409/03, opubl. Lex nr 148384).

Za chybiony należy uznać zarzut naruszenia art. 233 § 1 k.p.c. w zw. z art. 6 kc. poprzez błędną ocenę zgromadzonego w sprawie materiału zgromadzonego. Zastosowanie swobodnej oceny dowodów ma na celu ustalenie elementów podstawy faktycznej powództwa. Sąd musi bowiem przed rozstrzygnięciem o żądaniach strony ustalić czy twierdzenia o faktach znajdują podstawę w materiale dowodowym, czy też nie. Swobodna ocena dowodów pozwala zatem w przypadku sprzeczności wniosków płynących z przeprowadzonych dowodów, np. sprzecznych zeznań świadków jednym dać wiarę a innym odmówić waloru wiarygodności. Jak trafnie wskazał Sąd Najwyższy z dwóch przeciwstawnych źródeł wiedzy o zdarzeniach faktycznych, sąd ma prawo oprzeć swoje stanowisko, wybierając to, które uzna za bardziej wiarygodne, korzysta bowiem ze swobody w zakresie oceny dowodów. (tak SN w wyroku z dnia 31 marca 2004 r.,

III CK 410/02, opubl. Legalis). Wszechstronne rozważenie zebranego materiału oznacza zaś uwzględnienie wszystkich dowodów przeprowadzonych w toku postępowania oraz uwzględnienie wszystkich okoliczności towarzyszących przeprowadzaniu poszczególnych środków dowodowych, a mających znaczenie dla ich mocy i wiarygodności. (tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 26 czerwca 2003 roku, V CKN 417/01, LEX nr 157326). W tym zakresie należy brać pod uwagę cały materiał sprawy. W wyniku swobodnej oceny dowodów sąd dokonuje selekcji zebranego materiału pod kątem widzenia istotności poszczególnych jego elementów. Ponadto prawidłowa ocena zgromadzonych dowodów wymaga ich właściwej interpretacji. Przepis 233 § 1 k.p.c. jest zatem naruszony, gdy ocena materiału dowodowego koliduje z zasadami doświadczenia życiowego lub regułami logicznego wnioskowania. W niniejszej sprawie taka sytuacja nie występuje. Zgodnie również z zasadą wynikającą z art. 6 k.c., a potwierdzoną w przepisach procedury cywilnej strony są obowiązane do przedstawienia dowodów potwierdzających okoliczności, z których wywodzą skutki prawne. W świetle tej normy, powódka w należyty sposób wykazała podstawy dochodzonego roszczenia. Brak jest również podstaw, aby zarzucić poszkodowanemu, iż naruszył on jakikolwiek obowiązek „leżący po jego stronie”, który również został potwierdzony w opinii biegłego. Zasadnicza w sprawie okazała się być kwestia organizacji najmu pojazdu zastępczego dla poszkodowanego na czas naprawy uszkodzonego pojazdu w wyniku zdarzenia z dnia 24 lutego 2016 roku, a przede wszystkim obowiązek współdziałania ze stroną przy wykonywaniu zobowiązania i minimalizacji kosztów, której głównymi składnikami jest czas i koszt wynajmu pojazdu zastępczego przez poszkodowanego i który został ustalony, a przede wszystkim potwierdzony opinią biegłego. Opinia została sporządzona przez osobę legitymującą się wiedzą i umiejętnościami z zakresu będącego przedmiotem opinii, której kompetencje nie budziły wątpliwości stron postępowania. Co istotne, opinie oparto na całokształcie zgromadzonego materiału dowodowego, a

zwłaszcza na dokumentach znajdujących się w aktach postępowania likwidacyjnego, a wysuniętej wnioski są logiczne i zgodne z doświadczeniem życiowym.

Kluczowa dla oceny zasadności apelacji jest analiza prawidłowości i skuteczności złożonej przez pozwanego propozycji umowy najmu pojazdu zastępczego. Powódka zaoferowała poszkodowanemu ofertę najmu pojazdu zastępczego w kwocie 184,50 złotych brutto. Ofertę, która została przedstawiona przez pracownika pozwanej, należy uznać za nierealną, chociażby z powodu, iż pozwana w swojej ofercie wskazała tylko nazwę firmy trudniącą się wynajmem pojazdów zastępczych. Zgłaszający szkodę nie uzyskał od pracownika ubezpieczalni żadnych realnych informacji. Jedynie po dopytywaniu się przez zgłaszającego podała akceptowane stawki najmu, nie potrafiła jednak podać żadnych szczegółowych warunków najmu. O nieprzygotowaniu przez pozwanego propozycji najmu świadczy chociażby to, że w kluczowej rozmowie telefonicznej pozwany akceptował stawkę brutto 129,15 zł a w postępowaniu likwidacyjnym pozwany uznał 24 dni najmu wedle stawki 110,70 zł brutto. Tymczasem dla skutecznego przedstawienia propozycji najmu pojazdu zastępczego przez ubezpieczyciela w ramach likwidacji szkody konieczne jest wskazanie następujących elementów: informacji na jaki okres ubezpieczyciel zorganizuje pojazd zastępczy, klasę pojazdu oraz akceptowalną wysokość stawki najmu pojazdu zastępczego, co w niniejszej sprawie nie miało w istocie odzwierciedlenia w ofercie przedstawionej przez pozwaną. Tylko przekazanie takich, najistotniejszych informacji poszkodowanemu, aktualizuje obowiązek poszkodowanego do działania w sposób minimalizujący szkodę. Poszkodowany miał prawo zdecydować się na najem pojazdu zastępczego oferowanego przez powódkę, gdyż pozwana ze swojej strony nie dopełniła wszystkich obowiązków wynikających z przedstawieniem pełnej oferty najmu. Poszkodowanemu nie można uczynić zarzutu tego, że nie skorzystał z mglistej, niekonkretnej propozycji ubezpieczyciela. To ubezpieczyciel ma obowiązek zlikwidować szkodę w sposób należyty, jeśli decyduje się na organizację najmu pojazdu zastępczego winien to uczynić w sposób na tyle sprawny by poszkodowany mógł rzeczywiście szybko skorzystać z takiego pojazdu. Z uwagi na powyższe zdaniem Sądu Okręgowego poszkodowany wykonał obowiązek zasięgnięcia informacji co do tego czy ubezpieczyciel może zaproponować poszkodowanemu pojazd zastępczy równorzędny uszkodzonemu. Poszkodowany dochował zatem należytej staranności w celu minimalizacji szkody.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy oddalił apelację na podstawie art. 385 k.p.c.

O kosztach postępowania odwoławczego Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. obciążając nimi stronę pozwana. Zasądzona kwota 450,00 zł stanowi wynagrodzenie pełnomocnika powoda będącego adwokatem, ustalone na podstawie § 2 pkt 3 w zw. z § 10 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015 r. poz. 1800 ze zm.).

sędzia Witold Ławnicki sędzia Mariola Szczepańska sędzia Katarzyna Kamińska-Krawczyk